

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

พุทธศาสนาคุ้มครองเมืองไทย

มีหลายจังหวัดที่รับทราบไว้ ยังตกลงกันไม่ได้ เพราะภาคเป็นส่วนใหญ่มากกว่าจังหวัด ต้องเล็งถึงภาค ประโยชน์ส่วนรวม เราต้องคิดอย่างนั้นซิ สระบุรีก็เพียงรับทราบ สุราษฎร์ฯ สงขลา มีแต่เพียงรับทราบไว้ เราก็พยายามเต็มที่ ตะเกียกตะกายเต็มที่เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายจงได้เห็นใจแก่ชาติของเราทุก ๆ คน คราวนี้เป็นคราวสำคัญมากสำหรับชาติไทยเรา เพราะไม่เคยมีแต่ไหนแต่ไรมาที่จะได้ช่วยกันเต็มไม้เต็มมือทั่วทั้งประเทศ มีพระนำหน้า ธรรมนำหน้า ธรรมออกสนาม

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบไว้โดยทั่วกันว่า กิริยาอาการของพระที่นำธรรมออกมาในสนามนั้นเป็นอย่างไร ให้เทียบกัน กิริยาของกิเลสออกสนามมีอยู่ทุกคนทุกแห่งทุกหนเต็มโลกว่างั้นเลย ไม่ว่าเต็มเมืองไทยละ ว่าเต็มโลก กิริยาท่าทางของกิเลสออกลดถอย เราอยากจะทำแทบหรือทั้งนั้นเลย เป็นพินเป็นไฟเผาไปทุกแห่งทุกหน กิริยาอาการของกิเลสแสดงไปตรงไหน จะเอาพินเอาไฟเผาไหม้ไปตามนั้น ๆ เรื่อย ๆ พวกสัตว์โลกนี้เป็นเชื้อไฟของมัน มันเป็นผู้เผา มันเป็นไฟ นั้นละกิริยาของกิเลสเป็นไฟอย่างนั้นละ มันเผาโลก

แต่โลกก็ไม่รู้เรื่องรู้อะไร จับไสเข้าตรงไหนก็เข้าตรงนั้น มันไสเข้าตรงไหนไม่มีพินนะถ้ากิเลสไสเข้าไปตรงไหน ดีไม่ดียังไม่ได้ไสมันยังจูงกิเลสอีก มันแซงหน้ากิเลสอีก พอใจในพินในไฟ มันมีขนาดไหน สัตว์โลกมีติดต่อกิเลสที่มันฉลาดแหลมคมกว่า ไม่ให้รู้เรื่องเลย ถ้าธรรมะสูงกว่ามันแล้วเห็นหมดถึงได้นำมาพูด

นี่ละพระพุทธเจ้าท่าน โลกวิทู ท่านเห็นโลกอย่างนั้นท่านจึงมาสอนโลก เห็นเรื่องของกิเลส โทษของกิเลส ชนิดไหนขนาดใด โทษของมันเป็นไปตามลำดับลำดับ เห็นหมด พระองค์ปราบเรียบบูรในพระทัย พระอรหันต์ท่านปราบเรียบบูรในหัวใจท่านไม่มีอะไรเหลือ สว่างโร่หมดในหัวใจท่าน อย่ามาพูดเลยพระอาทิตย์ เอามาพันดวงก็ไม่ครอบโลกธาตุได้ หัวใจของท่านผู้สว่างกระจ่างแจ้ง กิเลสที่ปิดบังไว้นั้นพังหมดแล้วจ้าหมดเลย ธรรมทั้งแห่งละที่นี้ เวลายังครองชั้นธัญญ์ก็เรียกว่าจิตบริสุทธิ์ ละชั้นธัญญ์ไปแล้วก็เป็นธรรมไปเลยทีเดียว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานครอบโลกธาตุไปหมด นี่ละความจริงแท้ของธรรมเป็นอย่างนี้ ต้องไปรู้ไปเห็นเองสัมผัสเอง รู้ทุกอย่างอย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านรู้

ท่านนำมาสอนพวกเราเท่าที่จะสอนได้นะ ไม่ใช่ท่านจะยกมาตั้งตู้ตั้งหีบแบบหมอเถื่อนโยนลงใส่คนไข้ คนไข้ตายเลย แทนที่จะหายไม่หาย ถ้าเป็นหมอที่เรียนสำเร็จ

มาแล้วได้รับการรับรองโดยถูกต้องแล้ว ก็จะหยิบเอามาเฉพาะยาที่จำเป็น ๆ ต่อคนไข้เท่านั้น นี่พระพุทธเจ้าก็หยิบเอาธรรมโอสธที่เป็นประโยชน์แก่โลกมาเท่าที่ควรแก่โลกจะรับได้ นอกเหนือจากนั้นก็ไว้อย่างนั้นแหละ ท่านสอนพวกเราไม่ได้สอนหมดนะ นั่นละท่านเห็นท่านเห็นอย่างนั้น

เรานำธรรมท่านออกมา กิริยาของธรรมที่ออกสนามนั้นจะเหมือนกันกับกิริยาของกิเลสไม่ได้ผิดกัน เพราะเครื่องมืออันเดียวกัน เครื่องมือคือธาตุขันธ์นี้ เรียกว่าเครื่องมือของกิเลสมาดั้งเดิม เป็นสมบัติของกิเลส มันใช้มาตลอด กิริยาทำทางที่แสดงอะไรออกมาอย่างนี้จับได้ทันที เป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด ๆ ที่นี้เวลา กิริยาของธรรมมาออกสนามให้โลกได้เห็นนี้ ต้องเอาเครื่องมือของกิเลสมาใช้ เพราะฉะนั้น กิริยาทำทางจึงเหมือนกัน เป็นแต่เพียงว่าเนื้อธรรมหรือรสชาติของกิเลสกับของธรรมนั้นต่างกัน รสชาติของกิเลสออกไปที่ไหนเผาไปเลย รสชาติของธรรมออกจากกิริยาเหมือนกันนั้นแหละ แต่ที่นี้เป็นน้ำเป็นท่าชะล้างให้ชุ่มเย็นไปหมด ต่างกันตรงนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

ที่นี้เวลาเฉพาะอย่างยิ่งหลวงตาบัวซึ่งกำลังนำพี่น้องทั้งหลายอยู่เวลานี้ กิริยาอันนี้จะพ้นไปไม่ได้นะ จะต้องนำมาใช้ตามพลังของธรรม พลังของความเมตตา ที่จะออกหนักเบามากน้อยรุนแรงขนาดไหน จะเป็นกิริยาเหมือนกิเลสแต่ไม่ใช่กิเลส เรียกว่าสวนทางกันเลยทีเดียว นี่เป็นกิริยาของธรรม รสชาติแห่งธรรม ไปที่ไหนชุ่มเย็นไปหมด กิริยาทำทางจะเป็นลักษณะซึ่งขึงตึงตึงเหมือนวู่วามเป็นแบบกิเลส อันนี้จะเหมือนกัน แต่ภายในที่ผลักดันออกมา พลังภายในนั้นเป็นพลังของธรรมล้วน ๆ ออกมา แต่ก่อนเป็นพลังของกิเลสมันผลักดันออกมาเป็นไฟเป็นไฟ แต่พลังของธรรมออกมานี้ชุ่มเย็นไปหมด ต่างกันตรงนี้ กิริยาทำทางนี้เหมือนกัน ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

เราบอกอย่างเปิดเผยตามหลักความจริงให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าธรรมเป็นยังไง เราไม่เคยเห็นธรรม เราไม่เคยเห็นกิริยาของธรรมออก จึงเกิดความงงงันอันตู่กันไปหมดเวลาเห็นกิริยาของธรรมออกอย่างนั้น รสชาติไม่ได้เหมือนกัน สวนทางกันร้อยเปอร์เซ็นต์ไปเลย อันนั้นไปทางกิเลสร้อยเปอร์เซ็นต์ ทางธรรมไปร้อยเปอร์เซ็นต์ของธรรม ไม่ได้คละเคล้ากัน แต่กิริยามาใช้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงได้บอกทางที่วิทุกช่อง บอกไม่ให้ตัดเราอย่างนี้เลย กิริยาทำทางทุกอย่างที่ธรรมออกสนามรบกับกิเลส ความสกปรกโสภมในชาติของเรานี้เต็มไปหมด นี่ละกิเลสสร้างไว้มีแต่ความสกปรกโสภม มีแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน

ไปที่ไหนมีแต่กองทุกข์เต็มบ้านเต็มเมือง เราเห็นว่ามันเจริญที่ตรงไหน ให้เอาธรรมจับดูจะรู้หมดเลย มันมีแต่ไฟแต่ไฟทั้งนั้นเผาไหม้อยู่หมดทั่วดินแดน เผาที่หัวใจ

แล้วก็เผาออกกิริยามารยาทการแสดงออก ดิ้นรนกระวนกระวาย มีแต่ไฟของกิเลสเผาหัวใจแล้วดีดออกมาจากหัวใจแล้วก็มาเป็นกิริยาทำทางต่าง ๆ นี่ละลวดลายของกิเลสมันออกอย่างนั้น

ที่นี้กิริยาของธรรมแม้จะเป็นอย่างนั้นก็ตาม ฟุ้งออกมาด้วยอรรถด้วยธรรมชะล้าง ๆ ไปที่ไหนชะล้างไปเรื่อย ๆ เรื่อยไปเลย ต่างกันตรงนี้ เราจึงได้บอกทางที่วิทุกช่องห้ามไม่ให้ตัดกิริยาทุกอย่างที่เราแสดงในที่ต่าง ๆ ที่ไหนก็ตาม นั่นละคือกิริยาของธรรมออกสนาม ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ บอกให้ตรง ๆ เลยเป็นอย่างนั้น เราไม่เคยเห็นให้ได้ดูกิริยาของธรรม นี่ละเครื่องปราบความสกปรกโสภม ความทุกข์ทั้งหลายที่กล่าวมาตะกี้ี้ มีธรรมนี้เท่านั้นจะปราบได้นอกนั้นไม่ได้ ไฟปราบไฟปราบได้ยังไง เอาเชื้อไฟไปใส่เข้าไฟเพื่อดับไฟมีอย่างไหน ต้องเอาน้ำเข้าดับไฟถึงได้ เอาเชื้อไฟเข้าดับไฟไม่มีทาง ใส่เข้ามาเท่าไรยิ่งส่งเปลวขึ้นจรดเมฆ มันได้เชื้อมากมันก็มีกำลังมาก ไฟก็รุนแรง ความร้อนก็มาก ความทุกข์ที่เผาสัตว์โลกก็มาก นี่ละไฟของกิเลสเป็นอย่างนั้น

ท่านว่า รากคุณา ไฟกองใหญ่อันหนึ่ง คือรากะตณหา โทสคุณา ไฟกองหนึ่งคือความโมโหโทโส ที่ไม่ได้อย่างใจไม่สมใจ เป็นพื้นเป็นไฟออกมา โลกคุณา อันนี้ก็เหมือนกัน ความโลภ เมื่อไม่ได้อย่างใจแล้วก็ดีดอีกเหมือนกัน เป็นพื้นเป็นไฟ ไฟสามกองนี้เป็นกิ่งใหญ่ของกิเลสตัวใหญ่ ๆ ท่านเรียกว่าวิชา รากเหง้าของกิเลสคือวิชา นี่เป็นกิ่งก้านอันใหญ่โตของมันที่แตกแขนงออกสนามทำลายโลกอยู่เวลานี้ พวกนี้ออกสนามเผาสัตว์โลก

เพราะฉะนั้นใครอยู่ที่ไหน ดูตามหลักความจริงแล้ว สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีจุดใดตอนใดที่จะไม่มีไฟแทรกอยู่นั้น สวรรค์ชั้นพรหมโลกก็ยังมีไฟ แต่ผิดกันกับไฟของทั่ว ๆ ไปเผากัน กิเลสทั่ว ๆ ไป ไฟทั่ว ๆ ไปเผาสัตว์โลกทั่ว ๆ ไปนี่หนัก ไฟส่วนหนึ่งที่ยังมีเหลืออยู่ภายในใจเรียกว่ากิเลส ยังมีอยู่น้อย ให้ไปเกิดในชั้นนั้นชั้นนี้หนักเบาต่างกัน มีความสุขมากแล้วความทุกข์ก็มีน้อย เพราะไฟเวลานั้นมีน้อย พ้นไปเสียเท่านั้นไม่มีไฟเลย คำว่าไฟเหล่านี้ไม่มีในพระพุทธเจ้า ในพระอรหันต์ท่านไม่มี หมดโดยประการทั้งปวง ไม่มีเศษมีเหลือแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย นั่นละท่านผู้วิเศษวิเศษอย่างนั้น

พวกเราหากองทุกข์หามกองทุกข์ ท่านทรงบรมสุข พวกเราหมดทุกข์อยู่นี้หมดท่านทรงบรมสุข นั่นละอำนาจแห่งธรรมที่ทรงบรมสุขนั้นละแผ่กระจายมาเป็นความเมตตาต่อสัตว์โลก อย่างพระพุทธเจ้ามาสอนโลกอย่างนี้ก็เหมือนกัน เพราะท่านมีความสุขเต็มหัวใจ พวกเรามีความสุขเต็มหัวใจ มันต่างกัน จึงต้องเฉลี่ยเพื่อแผ่ชะล้างช่วยกันด้วยความเมตตา ตั้งพระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนโลกนั้นแล พระพุทธเจ้าดูทุกสิ่งทุกอย่างทั่วแดนโลกธาตุนี้ ท่านเห็นตามหลักความจริงรู้ตามหลักความจริงไม่มีลึกลับ รู้เห็น

ตามความจริง นำความจริงทั้งหลายนั้นมาสอนโลก ส่วนดีบอกว่าดี ส่วนชั่วบอกว่าชั่ว นี้
 ละเรียกว่าธรรม คือตายใจได้ทุกอย่าง ผากเป็นผากตายได้หมดทุกอย่างคือธรรม

แต่กิเลสนี้ผากไม่ได้นะ ตัวนี้ละตัวก่อไฟเผาโลก โลกไม่รู้ว่ามีเป็นไฟนะซิ มันถือ
 เอาไฟของมันนั้นมาเป็นเราเสียอย่างเดียว อะไรเมื่อมาถึงเราเราแล้ว ทำอะไรที่จะเป็น
 ความขัดข้องต่อกิเลสก็ไม่อยากทำ ว่าลำบากลำบาก สุดท้ายก็ไปโยนให้บุญน้อยวาสนา
 น้อย เวลากิเลสเผาหัวมัน เวลามันกว้านกิเลสมาเผาหัวมันไปหาวาสนามาจากไหน เรา
 อยากถามว่าอย่างนั้นนะ นี่เรียกว่าธรรมจัมกิเลสจัมอย่างนี้เอง ไม่ใช่เป็นคำลามกจก
 เปרטอะไร นี่เรียกว่าธรรมจัมกิเลสจัมอย่างนี้ ต้องมีหมัดซ้อนกัน มีแต่หมัดต่อยไม่มี
 หมัดรับไม่มีหมัดสวนไม่ได้ นักมวยเขาต่อยกันต้องมีหมัดต่อยหมัดรับหมัดสวน นี่เรา
 ต่อยกับกิเลสก็ต้องมีหมัดต่อยหมัดรับหมัดสวนกัน กิเลสมาหยาบธรรมะต้องใช้ให้
 หนักมือเพื่อแก้กิเลส ไม่งั้นแก้กันไม่ตก

อย่างที่เรเคยพูดเมื่อตะกี้นี้ มันเป็นเรื่องขบขันสะท้อนใจอยู่ตลอดมาแต่ไม่เคย
 พูด ถึงเวลาออกสนามที่นี้ก็เลยนำมาพูดบ้างนิดหน่อย อย่างเขายกยอกิเลส คือกิเลสนั้น
 มันชอบคำยกยอมากที่สุดนะ ทั้ง ๆ ที่ตัวมันสกปรกมากที่สุด โสมมที่สุด สร้างทุกข์ให้
 โลกได้มากที่สุด ไม่มีอะไรเกินกิเลส แต่ใครจะไปตะว่ากิเลสไม่ดีไม่ได้นะ ต้องกิเลส
 ดีหมด ความโลภก็ดี ความโกรธก็ดี ราคะตัณหาที่ดี ความโลภนั้นอยากได้ของเขา แต่
 เขาจะอยากได้ของเราไม่ได้นะ เห็นไหมกิเลสเป็นยังไง ถ้าพูดตามภาษาอันสวยงาม
 บ้างก็ว่าลำเอียงไหม เห็นแก่ตัวมากไหม อยากได้ของเขาอยากได้วันยังค่ำ ได้มาเท่าไร
 ไม่พอคือความโลภ แต่เขาจะมาเอาของเราไม่ได้ ตะไม่ได้ ความโกรธ เราโกรธเขาได้
 วันยังค่ำฟาดจนตาดำตาแดง น้ำตาไหลพราก ๆ ออกจากตาจนตาแดงก็พอใจโกรธ แต่
 เขาจะมาโกรธเราโกรธไม่ได้ เอาพิจารณาให้ดี นี่ละธรรมจัมกิเลสจัมอย่างนี้

ราคะตัณหากี่เหมือนกัน รักไปได้หมดทั่วดินแดน แต่เขาจะมารักเมียเรารักผัวเรา
 ไม่ได้ เป็นพีดกันทันที รักใครเรารักได้ แต่เขาจะมารักของเราไม่ได้ เป็นพีดกันทันทีไม่
 ถอย ไม่ได้คำนึงถึงวาสนาน้อยมากละ พีดกันเลย นี่ละกิเลสเป็นอย่างนี้ ให้เห็นโทษของ
 มันอย่างนี้ จัมเข้าไปอย่างนี้ ธรรมจัมกิเลสจัมอย่างนี้ ถ้าธรรมเข้าไปแล้ว ก็เมื่อเราโลภ
 ของเขาแล้วทำไมเขาโลภของเราไม่ได้ โกรธเขาได้ทำไมเขาโกรธเราไม่ได้ ไปแย่งของ
 เขามาแล้วทำไมเขาแย่งของเราไม่ได้ ต้องแย่งได้ด้วยกันจึงเสมอภาค เมื่อให้เสมอภาค
 แล้วก็อยู่ด้วยกัน อย่าโลภของกัน อย่าโกรธกัน อย่ายื้อแย่งผัวเมียกัน ให้ต่างคนต่างอยู่
 เหมาะสม นี่ธรรมแก้ นี่ละธรรมรับกันอย่างนี้

พูดถึงเรื่องกิเลสมันชอบยอ มันขนาดนั้นเราจะไปว่ามีไม่ดีไม่ได้นะ มันคึกคักขึ้น
 เลย เหมือนหมาตัวหนึ่งเขาเลี้ยงไว้ในบ้าน หมาตัวนั้นน่ารักมากนะ เตี้ย ๆ หูตูป ๆ

อ้วนด้วย เขาเลี้ยงไว้ในบ้าน มันรู้ภาษาคน เราไปฉนในบ้านเขามันก็มานอนอยู่ข้าง ๆ หมาตัวนี้มันรู้ภาษาเราทุกอย่างเขาวางั้น เราพูดอะไรรู้หมด เขาก็นอนเฉย ๆ หูตูป ๆ นะ แม้แต่บอกลงไปสระน้ำ คือสระเล็ก ๆ มันมีปลาอยู่นั้น เขาก็โดดลงไปเลย บางทีปลาดุกมันยกเอา ร้อง โก๊ก ๆ เลย ไปเล่นกับปลาดุก บอกเขาไปไหนเขาไปหมด พอว่าจันที่นี้เจ้าของเขาทดลองให้เราดู ว่าไอ้นี้มันรู้หมดทุกอย่าง พอว่าจันไอ้บ้านั้นมันฮา ๆ ๆ เขาอนเหมือนเขาไม่ได้ยิน หูตูป ๆ นอนเฉยเหมือนหมาตาย พอสุดท้ายมาสรุปพูดว่าไอ้บ้า ไม่ได้พูดเสียงดังนะพูดเบา ๆ ไอ้บ้านี้ มันฮา ๆ ๆ

นี่เราพูดถึงเรื่องของกิเลสมันต้องชอบขอยอย่างเดียว ตำหนิมันไม่ได้นะ ตั้งแต่หมา ก็ยังฮา ๆ ขึ้นเลย ทำไมคนจะไม่ฮา ๆ ถ้าเขี้ยวเหมือนหมาที่หมาสู้ไม่ได้ คนไล่กัดกัน เก่งมากนะ ที่นี้ก็ก้าวไปถึงยกยอ คอเหล่าไปที่ไหนมันกินแต่เหล่าทั้งวันทั้งคืน ไม่มีบ้าน มีเรือนอยู่ นอนอยู่กับไทเหล่า ที่นี้เพื่อนเขาไปหา ไอ้บ้าเหล่ามันไปไหนวันนี้ ทางหนึ่ง เขาก็ตอบให้กันว่า ไปทานเหล่า ฟังซิ ทำไมถึงไม่บอกว่าไปสะแตกเหล่า นี่ภาษาธรรม ต้องแก้เข้าไปตรงนี้ ไปทานเหล่าคือยกยอกิเลส แล้วกิเลสมันต่ำขนาดไหน ไปสะแตกเหล่าเข้ากันได้ใช่ไหม ต้องเห็นบกันอย่างนั้นซิ นี่ละธรรมแก้กิเลสแก้ อย่างนี้

ใครอย่าไปเข้าใจว่าภาษาธรรมเป็นภาษาที่หยาบ ตัวกิเลสที่ธรรมกล่าวถึงนั้นแล ตัวหยาบที่สุด การกล่าวเพื่อแก้เพื่อถอดเพื่อถอนไม่มีอะไรหยาบ เพราะฉะนั้นภาษาธรรมจึงเป็นภาษาที่สะอาดมากที่สุด ตรงไปตรงมา เป็นภาษาที่ตายใจได้มากที่สุด แต่กิเลสมันโจมตีเลยว่า ภาษาธรรมนี้รกรกเปรต เป็นภาษาดูดำ ว่ากล่าว เป็นภาษาสกปรก กิเลสมันหาเรื่อง ตัวมันเองที่เป็นตัวสกปรกโสภมที่สุดไม่มีอะไรเกินกิเลสไม่ให้กล่าวถึงเลย เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ชมเชยมันว่า ไอ้นั้นมันไปไหน ไอ้บ้าเหล่าตัวนั้นมันไปไหน ไปทานเหล่า ฟังซิพูดว่าไปทานเหล่า เราเอามาพิจารณาซิ เรื่องของกิเลสเป็น อย่างนั้น

เวลาธรรมออกสนามก็ต้องออกแบบเดียวกัน ออกแก้กันต้องเป็นอย่างนั้น ควรหนักหนัก ควรเบาเบา ควรฟ้าดินถล่มฟ้าดินถล่ม ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันมันมีจุดหนักจุดเบา เหมือนเขาถากไม้ ไม้ลำไหนที่ตรงไปตรงมาเขาก็ถากเบา ๆ ธรรมดา ตรงไหนที่คดงอมากเขาก็ถากหนักมือ คดงอมากเท่าไรยิ่งเร่งขวานเข้าไป ถากสุดเหวี่ยงเลย นี่พัดกับกิเลส ถึงขั้นมันคดมันงอมากตรงไหนก็ต้องพัดกันสุดเหวี่ยง เรียกว่าฟ้าดินถล่ม ถ้าธรรมดาก็ธรรมดาไป เป็นขั้นเป็นตอน เพราะฉะนั้นกิริยาทำทางที่ธรรมออกทำ ประโยชน์แก่โลกจึงเป็นกิริยาเหมือนเขาถากไม้ มีหนักมีเบา ต้องมีทุ้มมีโม่ซิ เสมอกัน อย่างเดียวไม่ได้

วันนี้ก็ไม่ทราบว่าคุณเรื่องอะไรต่ออะไรบ้าง พูดไปพูดมาหลงไปสับสนไป เตียวนี้ไม่เหมือนแต่ก่อน เราอุตส่าห์พยายามทน เรื่องธาตุเรื่องชั้นมันไม่เอาไหนแล้วแหละ คือมันปล่อยของมัน ปล่อยโดยหลักธรรมชาติของมันเอง รู้อยู่ในตัวเอง มันหดเข้ามา ย่นเข้ามา แต่ความเมตตาที่พูดได้อย่างเต็มหัวใจเลยว่าล้นโลก วังนั้นเลย นี่ละพาให้ออก ทุกวันนี้ ที่ว่าออกสนามก็ดีอะไรก็ดี คืออันนี้เองพาให้ออก ธาตุชั้นธออกไม่ได้แล้ว พลังความเมตตาสงสาร จึงได้ย้อนมาช่วยบ้านช่วยเมืองของเราในวาระสุดท้าย ร่างกายนี้จะไปไม่รอด จะกลับมาช่วยชาติบ้านเมืองอีกไม่ได้แล้วในชาตินี้ มันเต็มที่แล้ว ลากเข็นกันไปอย่างนั้นแหละ

เวลาที่ได้มาช่วยนี้ทำให้เต็มความสามารถที่จะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายร่วมมือร่วมใจกันพิชิตชาติไทยของเราขึ้นให้เด่นนะ คราวนี้เป็นคราวที่โลกภายนอกเขาจะได้มองดูชาติไทยเราอย่างประจักษ์ตาของเขาทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว คราวนี้เขาจะได้ดู ส่วนมากเขาจะเล็งไปทางต่ำมากกว่า เพราะฉะนั้นจึงพิชิตไปทางสูงให้เขาได้ แหงนหน้าดู แหงนดูมาก ๆ คอมันหัก คือเมืองไทยเราสูงกว่ามัน เอาจนมันคอหัก.. ประเทศนอก เอาให้เต็มเหนี่ยวนะ

อย่าเสียดาย สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อย เราสละเพื่อชาติของเรา ถ้าชาติของเราอยู่ได้เราทุกคนอยู่ได้ด้วยกัน ชุกหัวนอนตามร่มไม้ก็อยู่ได้ เพราะมีชาติเป็นร่มเงาให้อยู่เย็นเป็นสุข ถ้าชาติไม่มีเสียดายเตียวนี้ล้มเหลวไปหมดนะ ถ้าสัตว์ก็ไม่มีเจ้าของ ถูกทำลายได้ง่ายมาก นั่นสัตว์ไม่มีเจ้าของ ชาติใดไม่มีชาติเป็นของตนก็แบบเดียวกัน เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ เขาถูกเหยียดหยามรังแกทุกอย่างได้ง่ายที่สุด ถ้าเมื่อเรามีชาติเป็นหลักเป็นเกณฑ์แล้ว ใครก็ไม่มาดูถูกเหยียดหยามได้ง่ายนักนะ ต่างกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นหลักของชาติจึงเป็นหลักใหญ่โตมาก สำหรับชาติไทยเราแล้วเอาให้แน่นหนามั่นคง

ชาติไทยเราเป็นชาติชาวพุทธ ชาวพุทธมีความกลมกลืนสามัคคีกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน มีความเห็นอกเห็นใจกัน ไม่ถือสีถือสา ให้อภัยกันได้ตลอดไม่ว่าจะคบใครต่อใคร น้ำใจเป็นธรรมด้วยกันแล้วคบกันได้หมด ไม่มีอะไรเข้ามาเป็นอุปสรรค อันนี้สำคัญมากชาวพุทธของเรา เวลานี้เรากำลังจะช่วยชาติของเรา หนุนชาติของเราด้วยความรักชาติทุกคน จงเอาให้เต็มเหนี่ยว หมดเพื่อชาติของเราหมดไปเถอะไม่เป็นไร จงเพื่อชาติ ชาติมีงมีเราจนอยู่ได้ร่มโพธิ์ร่มไทรของชาติไม่เดือดร้อน แต่ถ้าชาติล่มจมแล้วใครเป็นมหาเศรษฐีอย่าอวดว้างนั้นเลย จมไปด้วยกันทั้งนั้นไม่มีใครจะอยู่ได้ ถ้าหากว่าต่างคนต่างเสียสละ จะจนบ้างไม่เป็นไรอยู่ได้ หลักใหญ่อยู่ตรงนี้

ขอให้รักสงวนศักดิ์ศรีชาติไทยของเรา อย่าให้คนภายนอกเมืองนอกเขามาดูถูกเหยียดหยาม ว่าชาติไทยนี้ไม่เอาไหน อย่างนี้ขออย่าให้ได้ยินเลย เอาคอขาดเข้าว่าเลยนะ สละเพื่อชาติไทยของเราไม่เป็นไร ชาติอื่นเขาก็สละของเขา คิดดูตั้งแต่มดแดงมันอยู่ในรังของมันไปแตะมันได้เมื่อไร เราเคยไปทดลองมดแดงแล้วจึงนำมาพูด เขามีรังพวกส่วนใหญ่เขาอยู่ในรัง ผู้ที่มารักษาการณ์อยู่ข้างนอกนั้นเป็นตำรวจ ตำรวจมดแดงอยู่ห่าง ๆ กัน ตัวนั้นอยู่นั้น ตัวนี้อยู่นี้ รังใหญ่ ๆ ข้างในมีแต่มดแดงเต็มไปหมด แต่ข้างนอกอยู่เป็นตัว ๆ พอที่จะส่งข่าวส่งคราววิ่งประสานงานกันได้นั้นแหละ

ทีนี้เราไปทดลองดูมันเป็นยังไง เอามือไปใกล้ ๆ รัง ตัวนั้นวิ่งมาตัวนี้วิ่งมาใส่มือเรานี่ ให้ออยไม่ถอยนะมดแดง เห็นประจักษ์ จนเราอดหัวเราะไม่ได้ โห มึงก็รักชาติเหมือนกันหรือ เราพูดกับมันด้วยคุยกับมันด้วย เพราะเราพูดเราคุยด้วยความเมตตาทีนี้นะ เขาก็เป็นภาษาของเขา เราก็เป็นภาษาของเรา แล้วทดลองกัน ทีนี้พอเอามือจ่อเข้าไป โอ้ย เขารูมมาเลย พอจ่อใกล้เข้าเท่าไรยิ่งรูม สุดท้ายเหยียบหัวกันขึ้นต่อขึ้นไปจะไปกัดเรา ที่แรกตัวหนึ่งสองตัวแล้วสามตัว ขึ้นชี่คอกันเลยจะกัดเรา นั้นเห็นไหมเขาถอยไหม ทีนี้พออย่างนั้นเราก็เลยเอามือไปจ่อที่ตรงเขาไม่อยู่ พอเจอสะเทือนรังนี้ โอ้ย แดกออกมาหมดทั้งรัง ทีนี้ต่างตัวต่างรูม เอาละกูรู้เรื่องมึงแล้วกูไปละ เราก็เลยหนี

นี่พูดถึงความรักชาติของมดแดง เขาก็รักชาติของเขาขนาดนั้น เราต่างคนต่างมีความรู้สึกดีชั่วหนักเบายิ่งกว่าเขา ต้องทำหน้าที่การรักชาติบ้านเมืองของเรา สงวนชาติบ้านเมืองของเรา ให้น้ำหนักมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่เขารักชาติของเขา อันนี้สมภูมิมนุษย์เราที่เป็นชาวพุทธด้วย ให้มีเหตุมีผลมีภูมิเกณฑ์ทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปให้นำศาสนามาชะล้างตนเอง ท่านนำมาเป็นกรุหมายป้ายทางแล้ว ให้เรานำอันนั้นเข้ามาปฏิบัติต่อตัวเอง ทุกคนต่างตั้งเนื้อตั้งตัว

การอยู่การกินการใช้การสอยอย่าสุรุษสุราย ให้ต่างคนต่างประหยัดทุกคน มัธยัสถ์ทุกคน บ้านเมืองของเราจะหนุนขึ้น นี้ละการช่วยชาติช่วยด้วยวิธีการอย่างนี้ เป็นเองขึ้นมาเอง แน่นหนามั่นคงขึ้นมาเอง เพราะเป็นการบำรุงชาติอุดหนุนชาติ ด้วยการประหยัดทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ควรซื้อไม่ซื้อ ไม่ควรหาไม่หา ไม่ควรสั่งไม่สั่ง ให้คัดเลือกด้วยดีเสียก่อนแล้วนำมาใช้ แล้วก็ไปประโยชน์ตามที่กำหนดแล้วด้วยเหตุผล นี่เรียกว่าเป็นการช่วยชาติของเรา เวลานี้เรากำลังแก้จุดที่บกพร่อง ต่างคนต่างช่วยกันเสียสละ เพื่อหนุนชาติของเราให้มีหลักเกณฑ์ขึ้นมา แล้วก็บำรุงชาติของเราให้แน่นหนามั่นคงขึ้นด้วยความประหยัดทุกอย่างนั้นแหละเหมาะสม นี่เป็นหลักอันใหญ่โต

เราเป็นชาติไทยเด่นมานาน ไม่เคยเป็นน้อยต่อผู้ใดเลย ประเทศเพื่อนบ้านเขาเป็นขี้ข้าขี้บ้อยมามากต่อมาก เมืองไทยเราทำไมถึงยังคงตัวอยู่ได้ นี่ก็เพราะคุณธรรม

พุทธศาสนาเป็นเครื่องคุ้มครองเราให้มีความรักสามัคคี ไม่ได้เกิดเรื่องอะไรกันง่าย ๆ เช่นอย่างตึกกลางบ้านกลางเมืองนี้เมืองไทยเราไม่ค่อยมี เพราะต่างคนต่างเก็บความรู้สึก ต่างคนต่างไม่ระบายออกในสิ่งที่จะเสียหายต่อกัน รักษาสิ่งที่จะเป็นภัยไม่ให้กระจายออกไป มันเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน สุดท้ายก็แตกกระจัดกระจายเป็นก๊กเป็นเหล่า เป็นภาคันนั้นภาคันนี้ สุดท้ายก็กลับมาเป็นข้าศึกต่อชาติของตัวเอง แตกกระจัดกระจายไปเลย เพราะความไม่มีธรรมเป็นอย่างนั้น

ถ้าความมีธรรมก็มีความเห็นอกเห็นใจ มีความรักกัน เรานี้เกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมด้วยกัน เมื่อเกิดมาพบมาเห็นกันแล้วให้มีความรักกันให้อภัยกัน ไม่ถือสีถือสากันอย่างง่าย ๆ แล้วบ้านเมืองของเราก็สนิทสนมกลมกลืนกันได้ ไปที่ไหนสบายหมด คนเรามีธรรมในใจเสียอย่างเดียวไม่ว่าที่ไหนเข้ากันได้สนิท ถ้าไม่มีธรรมแล้ว โห ความเย่อหยิ่งจองหองคือกิเลสพองตัว เอาไฟเผาใครได้ทั้งนั้นแหละไปไหน เมื่อมีธรรมแล้วไม่มีคำว่าเย่อหยิ่งจองหอง เหมือนพระพุทธเจ้าเสด็จไปไหนเย็นไปจนกระทั่งหมู่สัตว์ ทุกประเภทเย็นไปหมด นั่นละอำนาจแห่งธรรม ธรรมคือความเมตตา

ให้พากันเริ่มละ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป งานกฐินก็จะเสร็จสิ้นลงในวันที่ ๓ นี้แล้ว ต่อไปเราก็ก้าวเดินเพื่อชาติของเรา ให้ต่างคนต่างก้าวเดินอย่าถอยหลัง ให้ถือว่าชาตินี้คือหัวใจของชาติไทยเรา อยู่ในจุดเดียวหมด ตั้งหลักอันนี้ บำรุงหลักอันนี้ให้ดี ต่างคนต่างเสียสละ มีมากมีน้อยให้แล้วให้เล่าให้ไม่หยุดไม่ถอย ก็เหมือนฝนตกทีละหยดละหยาด แม้จะเม็ดเล็ก ๆ ก็ตามตกไม่หยุดไม่ถอยก็ทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มด้วยน้ำได้ อันนี้สมบัติเงินทองข้าวของคนละนิดละหน่อย คนนั้นคนนี้รวมเข้ามาเป็นเหมือนฝนตกทีละหยดละหยาด บริจาคเข้ามา ๆ ก็หนุนชาติของเราขึ้นโดยลำดับ จนแน่นหนามั่นคงขึ้นมาได้

เวลานี้ดูเหมือนประมวลแล้วเงินทั้งหมด ทั้งทองคำ ทั้งดอลลาร์ ทั้งเงินสดนี้ได้ประมาณ ๑,๐๔๗ ล้านแล้ว เราประมวลทั้งทองคำน้ำหนักเท่า นั้น คิดเป็นเงินเราเท่านั้น ดอลลาร์เท่านั้นคิดเป็นเงินไทยเท่านั้น กับเงินสดของเรา รวมกันแล้วประมาณ ๑,๐๔๗ ล้าน นี่เพิ่งเป็นขั้นเริ่มก้าวเดินของพวกเรา ผลก็ปรากฏขึ้นมาแล้ว ผลเหล่านี้จะเข้าคลังหลวงของเราทั้งหมด ขอให้พี่น้องทั้งหลายเป็นที่แน่ใจว่าหลวงตาบ๊วยจะไม่พาพี่น้องทั้งหลายให้ล่มจม นอกจากจะพาพี่น้องทั้งหลายอุ้มชาติบ้านเมืองของเราให้ขึ้นสู่ความเจริญแน่นหนามั่นคงโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ด้วยความสุจริตยุติธรรม ครอบด้วยความเมตตาล้วน ๆ เต็มอยู่ในหัวใจและกิริยาท่าทางที่แสดงออกทุกแง่ทุกมุมเต็มไปด้วยธรรม เพื่ออุ้มชาติของเราทั้งนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตายใจ

เงินที่กล่าวมาเหล่านี้หลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว ใครจะมีอำนาจเหนือเราไม่ได้ อำนาจของเราเรียกว่าอำนาจของชาติทั้งหมดมาอยู่กับเราคนเดียว เราเป็นผู้รักษาชาติจึงต้องรักษาอำนาจของเราให้สมดุลกันกับคำว่าชาติซึ่งมีน้ำหนักมาก เราจะต้องสละเป็นสละตาย เงินทองข้าวของเหล่านี้เราเป็นผู้ถือบัญชี เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว ต้องผ่านเราทั้งหมด จะส่งไปทางไหน ๆ ต้องเป็นที่ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เราลงใจให้มอบแล้วถึงจะมอบได้ ถ้ายังไม่ลงใจไม่ยอมไม่มอบ มอบก็เหมือนมอบคนไทยทั้งชาติให้เขาเอาไปถลุงนั่นเอง ถ้ามอบไม่มีเหตุมีผล มอบแบบชู้ ๆ ไม่เอา ต้องเอาจริงเอาจัง สมชาติไทยไว้วางใจต่อเรา

วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน ต่อไปนี้จะให้พร